

Allah Aşkına

— sahrayeli · 30 Kasım 2016

ALLAH AŞKINA

Öyle yordu ki hayat, tahammülüm kalmadı
Çektiğim çileleri, görsün Allah aşkına
Tuttu aciz yakamdan, sal dedikçe salmadı
Arap saçını çözüp, örsün Allah aşkına

Kurtulmak istedikçe, yerin dibine indim
Ha battı ha batacak, delik salına bindim
Götürdükçe derine, karanlığına sindim
Gözüme aydınlığı, sürsün Allah aşkına

Feleğin çemberinde, döndürdü hep başımı
Gözlerimden sel gibi, akıtırken yaşımı
Ne tat ne tuz bırakıp, zehir etti aşımı
Sevindirip yüreği, bürsün Allah aşkına

Yıllar hızla geçtikçe,saçıma aklar doldu
Mevsim bahar görmezken, kışlarla benzim soldu
Savururken rüzgarı, kaderle ortak oldu
Kaldırsın üzerimden, pürsün Allah aşkına

Huzur ve mutluluğun, kapıları açılınsın
Umut ışıklarının, parıltısı saçılınsın
Derlenip toplandıkça, hüznlerden kaçılınsın
Düzeniyle üst üste, dürsün Allah aşkına

Nesrin Önem
30 11 2016